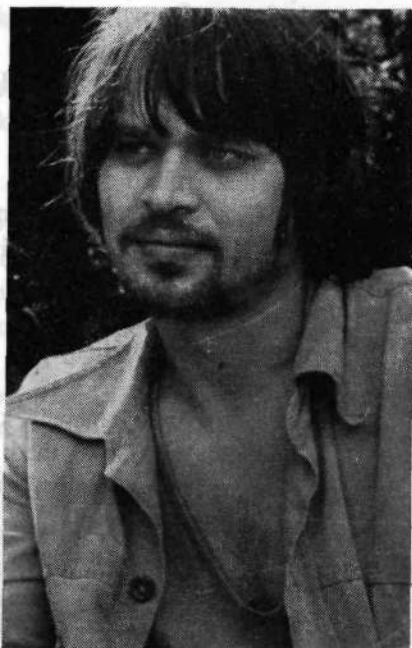

Časi

Jaša
Zlobec

ZAČETEK časi kapljajo
in gladina mirnega jezera
se dviga počasi požira gloda preplavlja
kotlini drsi v ocean

čas zapolni vsako praznino
čas se vsega v vsako poro
čas obližne vsako čer
časi zalijejo vse točke upora

večnost je izmišljen pojem
beseda svetih knjig beseda vseh udarcev
časi s svojim mirnim tokom
ubesedijo večnost
jezero sveta

I groza časa je groza smrti
sekunda je vojak

strelnega voda sedemdesetih let
 ko zadnje peščeno zrno pade v brezno
 je konec časov

magični moloh požre življenje

II začeti z ironijo
 prekriti s širokimi zelenimi listi
 zemljeno jamo z zašiljenimi koli

kdo je ustvaril čase
 kdo je tvoje življenje
 postavil
 med štiri belo omejene kote nogometnega igrišča
 med delavsko šesto med uradniško osmo
 med vojaško štiriindvajseturno

samo posmeh zmore
 iz te gline
 zgnesti možica po človeških merah

III narediti iz življenja leta
 iz let mesece dneve in še navzdol
 okvire krivde

ko se sprašuješ
 sem bil vreden prostora
 nalog ki mi jih je zastavil

sem vreden svojih malih otrok
 ki so mi jih časi dali
 usodili razliko zarisali

časi so generali
 rodovi vojske kot se temu pravi

rod prvi otroštvo telovadba za zdravje
 rod drugi mladeništvo telovadba upogibanja
 zdravo telo za nove čase
 rod tretji zrelost moška leta
 časi biritstva časi oljenja mehanizmov

rod četrti obdobje jeseni evfemizem
čas umiranja
ki mu je dano dostojanstvo odpisanih
véliki blef časov
ko starec sredi mirne gladine jezera zagleda vrtimec

IV vsa votlost časa
tolče na bobne sobotne sirene fantovske žvižge
prav kakor
kača pod peto ptič feniks v zublju plamena
papirnati tiger zlomi največ tilnikov
prežge vse celine in ga piš odnese
časi so ostali brez gospodarjev
prikazni strašijo po mestih vaseh
kot bi iz starodavnih romunskih trdnjav prihajali
še zmerom grla sekajo
slepi služabniki mrtve volje

princev ni več oktober se je zlomil
časi pa kar vihrajo po stepah
našega srca

Barje zgodnja popoldanska ura
široke ulice

I tečejo
blago prijazno počasi
vzporedno
na barje
na barje
utrujena noga si spočije
grenki nasmeh se nastavi soncu
ozki pogled se odpre
odeje bombažaste
preproge sešite
prek kisle barjanske trave

mehki počitek
pozaba vsakdana
vse tisto volčje režanje izza vogala
se bo zmeščalo
v toplem popoldnevu sonca

II tečejo tečejo ponižno
neslišno kot da jih ni

črvi vode po drobnih kanalih
kvadrat na kvadrat

močvirje nekdanj si bilo

tečejo tečejo
ujeti potoki
da bi se travniki lahko rodili
da bi hiše lahko zrasle
da bi megle ljudi lahko vase ujele

rogovi so zatrobili
zagradili
v bodečo žico barje zaplesali

siva megla bo ples odprla
trupla odplavila
grobove skopala mašo zapela

III kje kako
groza panika kaj
beg iz mesta na svobodno ravnico
iz vijugavih ulic
na odprtost proti stranem neba
iz tople varnosti ulične veže
v živi pesek blato
strupenih meglá
sivo beli zid zraka zakriva
pasti

zakriva na vse pripravljeno stotnijo
s kamnito sekiro za vsakdanjo lobanjo

kam bežati kje se ustaviti
tudi v tisti strupeni jami žvepleni
bom lahko našel svoj bunker

bunker sosed grobov

IV sedem sežnjev globoko
sedem sežnjev visoko
kamor ti pogled seže

diši po krvi
vsako noč o polnoči
mrtvaki balinajo s svojimi lobanjami
nikoli ne bo pozabljen
noben sunek z nožem
noben pogled noben gib nobena misel
ki jih je hudič narekoval

za vekomaj bo ta zemlja prekleta

V spet je nedelja
čudni dan ko pozabiš na vse
ko kakor pajac hočeš
kotaliti kroglico sreče
kar tako
po tej mehki ravnici proti krimu

in se oblaki spustijo stražarji
beli stebri zasadijo v ilo
barjansko

dovolj
ni več brisanja lahkotnih površij
ni več klicev prešernih otrok
ni več mehkih letov barjanskih fazanov
in zajci nič več
ne begajo skozi grmovje

dovolj
ni več besede
ki bi lahko o tem spregovorila
preveč je bilo vsega hudega
zbogom barje
muka mojega srca

Pesmi

Darko
Komac

1. SAMO kraj so mi dali
po kraju so me imenovali
tam pa je bilo pusto
osušena zrkla
in vedno zevajoče čeljusti
brezizrazne oči torej
in resničnih besed prazen jezik

zato sem se spomnil na sekiro
v drugem kraju
na sekiro
v tnalno udarjeno
pred tisto ...
tisto čudovito hišo